Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător-A.Mardari
Dosarul nr. 2a-4375/24
(2-23077692-02-2a-25112024)

D E C I Z I E

20 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Diana Corlăteanu

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de administratorul O.C.N. „Credit Comod" S.R.L., Tatiana Belokovîlskaia,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 9 octombrie 2024, prin care a fost admisă parţial acţiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. către Serghei Pecionchin cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de data de 30.05.2023, O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată către Serghei Pecionchin cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, la data de 10 ianuarie 2022, în baza cererii de acordare a împrumutului nr. **2**201000196, între O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. și pârâtul Serghei Pecionchin a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 2201000196, prin care reclamanta i-a acordat pârâtului un împrumut în cuantum de 4 472,01 USD.

Potrivit informației standard privind creditul pentru debitor și clauzelor contractuale, termenul de rambursare a împrumutului era de 36 de luni, prin achitarea a 36 de rate lunare, cu o dobândă contractuală de 3% lunar, calculată zilnic din soldul rămas al împrumutului, cuantumul dobânzii lunare fiind determinat în funcție de numărul de zile calendaristice ale fiecărei luni.

Reclamanta a arătat, că obligația sa de acordare a creditului a fost executată integral, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 3 din 10 ianuarie 2022 și ordinele de plată nr. 273–279, prin care suma împrumutată a fost transferată pârâtului, în condițiile prevăzute de contract.

În continuare, reclamanta a susținut că pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate prin contract, efectuând doar patru rate de plată, ultima achitare fiind realizată la data de 15 iunie 2022, după care a încetat executarea obligațiilor contractuale.

Invocând dispozițiile art. 1248 alin. (1) din Codul civil, reclamanta a arătat că, în cazul nerestituirii împrumutului la termen, devin aplicabile dispozițiile art. 942 din Codul civil, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel.

Totodată, reclamanta a menționat că, prin intermediul societății „Collect Partners" S.R.L., acționând în numele și interesele sale în temeiul contractului încheiat între părți, a întreprins demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, expediind pârâtului notificări de plată prin mesaje SMS, apeluri telefonice și somații scrise la domiciliul acestuia.

Potrivit reclamantei, la data de 29 august 2022 a fost expediată somația nr. 31, prin care pârâtul a fost notificat asupra obligației de plată și asupra consecințelor neexecutării acesteia, însă cerințele formulate au rămas fără rezultat.

În aceste condiții, reclamanta a susținut că a respectat procedura de soluționare extrajudiciară a litigiului, însă, în lipsa executării benevole a obligațiilor contractuale de către pârât, a fost nevoită să se adreseze instanței de judecată.

Reclamanta a mai invocat că, potrivit pct. 2.1.4 din contractul de credit, în cazul nerambursării la termen a împrumutului, împrumutatul datorează o penalitate în cuantum de 2% pentru fiecare zi de întârziere, aplicată asupra restanței la împrumut și la dobândă, penalitatea calculată până la data sesizării instanței fiind în sumă de 1 787,70 USD.

Astfel, potrivit calculului prezentat de reclamantă, la data de 30 noiembrie 2022, datoria totală a pârâtului în temeiul contractului de credit nr. 2201000196 din 10 ianuarie 2022 constituia 6 670,50 USD și 6 858 lei, fiind compusă din:4 155,40 USD- soldul restant al împrumutului; 727,38 USD- dobânda contractuală; 1 787,70 USD- penalitatea pentru întârzierea executării obligației; 3 858 lei- taxa de stat achitată la depunerea acțiunii; 3 000 lei - cheltuieli pentru asistență juridică, achitate în baza contractului de asistență juridică nr. 01/12-02/19 din 12 februarie 2019 și confirmate prin factura fiscală nr. EAC000773024 și ordinul de plată nr. 269 din 8 septembrie 2022.

Astfel, reclamanta a solicitat încasarea de la pârât a datoriei rezultate din contractul de credit, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2024, s-a admis parțial acțiunea. S-a constatat din oficiu nulitatea absolută a clauzelor din contractul de credit nr. 2201000196 din 10 ianuarie 2022 ce țin de dobânda contractuală lunară, comisionul de acordare și penalitatea contractuală. S-a încasat din contul pârâtului Serghei Pecionchin în beneficiul O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. datoria contractuală în sumă de 3310 (trei mii trei sute zece) Dolari SUA 48 cenți, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial BNM la data executării și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1746,94 lei. În partea ce ține de pretențiile privind încasarea dobânzii contractuale, comisionului de acordare a creditului, penalității contractuale, precum și a cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța de fond a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la la data de 24.10.2024, O.C.N. „Credit Comod" S.R.L., a declarat apel, împotriva Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2024, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emis la 09 octombrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 24 octombrie 2024, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelanta O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. a invocat netemeinicia și nelegalitatea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2024, susținând că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, precum și a apreciat incorect circumstanțele cauzei.

Apelanta a menționat că, între O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. și Serghei Pecionchin la data de 10 ianuarie 2022, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 2201000196, în temeiul căruia debitorului i-a fost acordat un împrumut în cuantum de 4 472,01 USD.

Potrivit apelantei, obligația de acordare a creditului a fost executată integral, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 3 din 10 ianuarie 2022 și ordinele de plată anexate la materialele cauzei. În schimb, debitorul Serghei Pecionchin nu și-a executat obligațiile asumate prin contract, efectuând doar patru plăți, ultima achitare fiind realizată la data de 15 iunie 2022, după care a încetat rambursarea creditului.

Apelanta a susținut că, în contextul neexecutării obligațiilor contractuale de către debitor, a fost nevoită să se adreseze instanței de judecată cu o acțiune privind încasarea datoriei rezultate din contractul de credit.

În opinia apelantei, instanța de fond în mod eronat a constatat nulitatea absolută a clauzelor contractuale referitoare la dobânda contractuală, comisionul de acordare și penalitatea contractuală, întrucât aceste clauze au fost negociate și acceptate de către părți la momentul încheierii contractului.

Apelanta a indicat că, potrivit pct. 2.1.1 din contractul de credit, părțile au stabilit o dobândă contractuală de 3% lunar, rambursarea creditului urmând a fi efectuată în 36 de rate lunare. Totodată, potrivit contractului, dobânda se calcula zilnic din soldul restant al împrumutului, în funcție de numărul zilelor calendaristice ale lunii respective.

De asemenea, apelanta a menționat că, potrivit pct. 2.1.4 din contract, în cazul neachitării la termen a obligațiilor de plată, împrumutatul urma să achite penalități pentru fiecare zi de întârziere, acestea fiind calculate în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Apelanta a susținut că, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria debitorului era constituită din:4 155,42 USD – soldul împrumutului; 953,52 USD – dobânda aferentă creditului acordat; 385,12 USD – penalitatea pentru neachitarea în termen a obligațiilor contractuale; în total suma de 5 494,06 USD, precum și cheltuielile de judecată suportate.

Ulterior, apelanta a menționat că, având în vedere durata examinării cauzei și lipsa oricăror achitări suplimentare din partea debitorului, la data de 05 septembrie 2024 a depus cerere de

majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea datoriei calculate până la acel moment, după cum urmează:4 155,42 USD - soldul împrumutului; 3 368,42 USD – dobânda calculată; 1 362,86 USD – penalitatea contractuală, în total suma de 8 886,70 USD.

Apelanta a argumentat că dobânda și penalitatea au fost calculate în conformitate cu prevederile Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, invocând faptul că rata anuală a dobânzii nu depășea limita legală stabilită, iar penalitatea a fost recalculată în limitele permise de legislație.

În opinia apelantei, instanța de fond nu a examinat în mod complet și obiectiv circumstanțele cauzei, nu a apreciat corespunzător probele administrate și a ajuns la o concluzie eronată privind nulitatea clauzelor contractuale.

Aprecierea instanţei de apel:

Verificând legalitatea hotărârii contestate, în cumul cu argumentele invocate în cererea de apel și actele cauzei, Colegiul consideră că cererea de apel este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Colegiul reține, că acțiunea înaintată de O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. către Serghei Pecionchin cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXI[1] Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276[4] alin. (5) Cod de procedură civilă, instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276[3] fiind aplicabile corespunzător.

Potrivit art. 276[3] alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din probatoriul administrat în cauză rezultă că, la data de 10 ianuarie 2022, între O.C.N. „Credit Comod" S.R.L. și Serghei Pecionchin a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 2201000196, prin care reclamanta i-a acordat pârâtului un împrumut bănesc în cuantum de 4 472,01 USD.

Potrivit pct. 1.3 din Informația standard privind creditul pentru debitor, termenul de rambursare a împrumutului a fost stabilit la 36 de luni, prin achitarea a 36 de rate lunare, cu o dobândă contractuală de 3% lunar. Totodată, prin pct. 2.1.3 din contract a fost prevăzut un comision de acordare în cuantum de 4%, iar prin pct. 2.1.4 a fost stipulată o clauză penală în mărime de 2% pentru fiecare zi de întârziere, calculată din soldul restant al împrumutului.

Totodată, din înscrisurile administrate în cauză rezultă că pârâtul Serghei Pecionchin și-a executat doar parțial obligațiile contractuale, achitând patru rate aferente creditului, ultima plată fiind efectuată la data de 15 iunie 2022, după care nu a mai efectuat alte plăți în vederea stingerii obligațiilor asumate prin contractul de credit,

Din materialele cauzei mai rezultă că, la data de 29 august 2022, reclamanta a expediat pârâtului somația nr. 31, prin care acesta a fost notificat cu privire la obligația de executare a prestațiilor contractuale și asupra consecințelor neexecutării acestora. Cu toate acestea, somația a rămas fără rezultat, pârâtul neexecutând benevol obligațiile asumate.

În aceste circumstanțe, reclamanta s-a adresat în instanța de judecată, solicitând încasarea datoriei contractuale în cuantum total de 6 670,50 USD și 6 858 lei, compusă din: 4 155,40 USD – soldul restant al împrumutului, 727,38 USD – dobânda contractuală și 1 787,70 USD – penalitatea pentru executarea cu întârziere a obligațiilor contractuale, precum și a cheltuielilor de judecată, constând din 3 858 lei cu titlu de taxă de stat și 3 000 lei reprezentând cheltuieli pentru asistență juridică, confirmate prin înscrisurile anexate la dosar.

Examinând cauza, prima instanță a apreciat acțiunea ca fiind întemeiată doar în parte, constatând din oficiu nulitatea absolută a clauzelor contractuale referitoare la dobânda contractuală lunară, comisionul de acordare și penalitatea contractuală, ca fiind contrare

normelor imperative ale legislației aplicabile raporturilor juridice de credit pentru consumatori. În consecință, instanța a admis acțiunea doar în partea privind încasarea soldului restant al împrumutului, în cuantum de **3** 310,48 USD, precum și a taxei de stat în sumă de 1 746,94 lei, respingând în rest pretențiile formulate de reclamantă ca neîntemeiate.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și raportându-le la materialul probator administrat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a stabilit și elucidat pe deplin circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei, a apreciat probele în mod complet, obiectiv și sub toate aspectele, iar hotărârea pronunțată este legală și întemeiată.

În contextul pretențiilor înaintate, se reține că potrivit art. 1763 alin. (1) Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

În acord cu art. 334 alin.(1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule, iar conform art. 328 alin.(1) şi alin.(2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În conformitate cu prevederile art. 329 alin.(1) și (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie).Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Totodată, conform art. 943 alin. (1) Cod civil, dobînda, dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligaţiei pecuniare (capitalului), iar alin.(4) a aceluiași articol stabilește că ”orice clauză contrară dispoziţiilor prezentului articol este lovită de nulitate absolută.

Potrivit art. 947 alin.(1) și (3) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Potrivit art. 1069 alin.(1) și (4) Cod civil , clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. În

contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.Totodată, alin.(3) a normei date stabilește că, dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standart, se prezumă că ea nu a fost negociată.

Conform art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Raportând dispozițiile legale incidente la circumstanțele cauzei și verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în apel, Colegiul apreciază că soluția primei instanțe este legală și întemeiată.

Or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că între părți a fost încheiat un contract de credit pentru consumatori, în baza căruia apelanta-reclamantă a pus la dispoziția pârâtului suma împrumutată, iar acesta și-a asumat obligația de restituire a capitalului și de achitare a costurilor aferente creditului în condițiile prevăzute de lege.

Totodată, Colegiul reține că, deși pârâtul nu și-a executat integral obligațiile contractuale, efectuând doar patru plăți, împrejurarea respectivă nu înlătură obligația instanței de a verifica din oficiu conformitatea clauzelor contractuale cu normele imperative ale legislației privind protecția consumatorului și cu dispozițiile Codului civil referitoare la clauzele abuzive și la nulitatea acestora.

Nu poate fi reținut argumentul apelantei potrivit căruia, instanța de fond ar fi interpretat eronat prevederile Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori și ar fi constatat neîntemeiat nulitatea clauzelor contractuale referitoare la dobândă, comision și penalitate.

În această privință, Colegiul observă că obligația creditorului de a informa consumatorul într-o manieră clară, completă și inteligibilă asupra costului total al creditului reprezintă o cerință imperativă a legislației speciale, fiind instituită pentru a permite consumatorului să cunoască întinderea obligațiilor asumate și să compare ofertele existente pe piață.

Or, simpla indicare a unei dobânzi de 3% lunar, fără evidențierea corespunzătoare a dobânzii anuale efective și fără prezentarea acesteia în forma și modalitatea prevăzută de lege, nu satisface exigențele de transparență impuse creditorului profesionist. În aceste condiții, concluzia instanței de fond privind nulitatea clauzei referitoare la dobânda contractuală este una conformă dispozițiilor Codului civil și legislației speciale.

De asemenea, în mod întemeiat prima instanță a constatat caracterul abuziv al clauzei privind comisionul de acordare în cuantum de 4%, întrucât reclamanta nu a demonstrat existența unei contraprestații distincte și reale pentru perceperea acestuia. Contractul nu conține explicații privind natura serviciilor prestate în schimbul comisionului, scopul perceperii sale ori operațiunile concrete efectuate de creditor, astfel încât consumatorul să poată înțelege justificarea acestei obligații patrimoniale.

În lipsa unei justificări obiective și transparente, perceperea unui asemenea comision reprezintă doar o majorare suplimentară a costului creditului, fără existența unei prestații

corespunzătoare din partea creditorului, ceea ce justifică sancțiunea nulității de protecție prevăzută de art. 329 Cod civil.

Nu poate fi primită nici critica referitoare la clauza penală. Colegiul reține, că penalitatea stipulată în cuantum de 2% pentru fiecare zi de întârziere, aplicată asupra soldului restant al împrumutului, conduce la un nivel anual al penalității vădit excesiv și disproporționat, incompatibil cu funcția juridică a clauzei penale, care are rolul de a evalua anticipat prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligației și nu de a constitui un mijloc de îmbogățire a creditorului.

O asemenea sancțiune contractuală depășește în mod evident limitele bunei-credințe și ale echilibrului contractual, creând un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților în detrimentul consumatorului, motiv pentru care instanța de fond a constatat în mod justificat nulitatea acesteia.

Sunt lipsite de temei și susținerile apelantei potrivit cărora, instanța ar fi aplicat eronat Legea nr. 202/2013, întrucât verificarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale și constatarea nulității absolute a acestora reprezintă o obligație a instanței de judecată, care poate și trebuie exercitată chiar din oficiu, în conformitate cu dispozițiile art. 328 și art. 329 Cod civil, precum și cu jurisprudența constantă privind protecția consumatorilor.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a făcut o corectă aplicare a normelor de drept material atunci când, în urma înlăturării efectelor clauzelor nule, a obligat pârâtul exclusiv la restituirea soldului efectiv rămas din capitalul împrumutului, în cuantum de 3 310,48 USD, sumă determinată prin deducerea plăților efectiv realizate din valoarea capitalului acordat.

În concluzie, având în vedere că criticile invocate de apelantă, susținute prin argumente ce reflectă propria apreciere asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu sunt de natură să răstoarne soluția de admitere parțială a acțiunii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de administratorul O.C.N. „Credit Comod” S.R.L., Tatiana Belokovîlskaia.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 9 octombrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă depusă de
O.C.N. „Credit Comod” S.R.L. către Serghei Pecionchin cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Diana Corlăteanu